

ning og Etableringen af en, der baade i Størrelse og Billighed svarer til Landets hele Natur og Forhold.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var meget misfornøjet med det Ændringsforslag, som er stillet, hvilket er særdeles karakteristisk. Han betegner dette Ændringsforslag som en Forvanskning og en Ødelæggelse af Venstres Forslag. Tænk, det, at man siger i et Ændringsforslag, at Ministeriet i særlig Grad skal have sin Opmærksomhed henvendt paa de militære Budgetter, det er virkelig nu i 1926 ensbetydende med en Ødelæggelse og en Forvanskning, naar det ses fra Venstres Synspunkt, det Venstre, som i en Menneskealder bar Afrustningsfanen højt her i Landet og kæmpede drabeligt mod de Militærplaner, som de Konservative den Gang var ene om. Ja, jeg kan godt forstaa, at der er mange rundt om i Landet, som har vanskeligt ved at genkende det Parti, Venstre, i hvilket de i deres Ungdom meldte sig ind.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at vi skulde være taknemmelige for den barmhjertige Opposition, vi havde. Ja, jeg skal indrømme, at jeg har godt lagt Mærke til, at vi har en overmaade barmhjertig Opposition, og jeg kan ogsaa forstaa, hvorfor den er barmhjertig. Den er det af Hensyn til sig selv, thi det vilde jo være værst for Venstre, hvis det ikke var saa barmhjertigt i sin Opposition. Hvis Venstre virkelig havde Held i sine oppositionelle Bestræbelser, saa vilde det jo blive Venstre, der fik alvorlige Klø, naar det kom ud til Vælgerne igen.

Jeg kan altsaa ligesom mit Partis ærede Ordfører anbefale, at man stemmer for det foreliggende Forslag, hvis det ændres saaledes, som mit Partis Ordfører har foreslaaet det. For Skatteyderne vil det naturligvis ikke fede mere af den Grund, men det vilde jo heller ikke fede, det, Venstre bød paa. Det var en Sparefilm, intet andet, og der kan jo ikke af et saadant Forslag blive synderligt mere, hvis man da skal kunne faa det vedtaget her i Folketinget. Det kan man sikkert faa med den foreslaaede Ændring, og jeg kan fremdeles ikke forstaa, at Venstre i den Grad er blevet fornærmet, at denne Ændring kan foranledige det til at stemme mod sit eget Forslag, sit eget Kød og Blod. Det er en højst

besynderlig Handling, som er ret enestaaende i det politiske Liv.

Anden Næstformand (Parkov): Efter derom fremsat Ønske skal jeg af Hensyn til den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsorden udsætte Forhandlingerne. De genoptages Kl. 4⁴⁵.

Mødet udsat Kl. 4¹⁵.

Mødet genoptaget Kl. 4⁴⁵.

Korsgaard: Baggrunden for Diskussionen her i Dag er jo den, at Finansloven, som den er vedtaget med de mange Ændringsforslag som Følge af Pristallets Fald, dog ikke viser en saadan Forbedring af den økonomiske Balance, at man, selv om Finanslovens Tal saa nogenlunde kan holde, heraf kan slutte noget gunstigt i Retning af, at der vil blive finansiel Mulighed for en virkelig, blot nogenlunde betydelig Skattnedsættelse. Allerede ved Finanslovens første Behandling drøftedes det, hvorledes det kunde antages, at Finansloven vilde paavirkes af den Kronestigning, som allerede den Gang var meget øjensynlig. Det forekommer mig, at det for saa vidt vilde have været naturligt — da, som sagt, Baggrunden er den, jeg har angivet — at vente med den Forhandling, der finder Sted her i Dag, til tredie Behandling af Tillægsbevillingslovforslaget. Men Partiet Venstre har nu en Gang ikke villet saa, og naar altsaa Venstre ikke har villet det — det maa jeg gentage —, saa ligger det i, at dette Parti mener allerede af Finanslovens Tal at kunne slutte, at den økonomiske Stilling vil blive, som jeg allerede har antydnet.

Nu maa det første Spørgsmaal da være, om man kan antage, at Finanslovens Tal vil holde. Her kan det formentlig have sin Interesse at pege paa, at det ærede Medlem